

Nr. 5 maj 2021 årg. 119

Årsbog af DFS 2018 – 2020

Der er 7 eksemplarer af den nye årsbog til salg hos hovedkassereren til en pris af 300,00 kr. men ekskl. porto. Grunden til den forhøjede pris er, at omkostningerne er steget til trykning m.m.

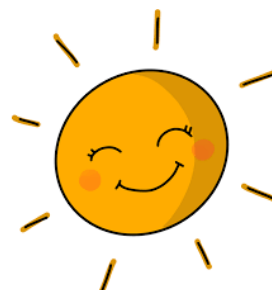
Bestilling kan ske på cuk-hovedkasserer@outlook.com og husk at skrive årsbog i emnefeltet i din mail.

Med kno i bordet
CUK-Naverne
Foreningen For Berejste Skandinaver
Hovedkasserer
Jan-Erik Johansen
Kirkevej 9
4520 Svinninge
Tlf. 71 7807 59
Cuk-hovedkasserer@outlook.com

Redaktøren efterlyser en reserveredaktør. Vedkommende skal kun træde til i tilfælde af sygdom, eller anden pludselig opstået forhindring. Ligeledes eftersøges en reserve til afhentning og udsendelse af DFS. Interesserede kan henvende sig til undertegnede eller formand Kaj Jepsen. Tlf. numre og mailadresser findes på anden bageste side i bladet.

**Med kno
Hans Emborg**

Fødselsdage:

14,05,2021 Erik Carlsen (Aarhus)
 75 år Illerupvej 42, 5. tv.
 8200 Aarhus

19,05,2021 Preben Lupnaav (Næstved)
 75 år Jasminvej 1, 1. sal stue 7
 NV 4700 Næstved

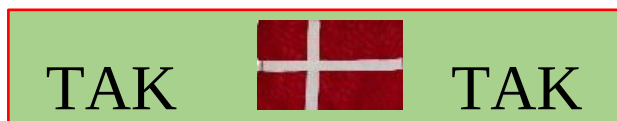
24,05,2021 Carl Otto Frederiksen (Holbæk)
 70 år Nyvej 10
 4300 Holbæk

25,05,2021 Jørg F. R. Leth (Herning)
 70 år Ægirsvej 2
 NV 7500 Holsterbro

Jubilæer:

04,05,2021 Lars Kennett Karp (Stockholm)
 25 år Skalborgvægen 161
 S-175 60 Järfälla
 Sverige

20,05,2021 Flemming Vilhelmsen (Zürich)
 50 år Überlandsstrasse 341
 CH-8051 Zürich

Tusinde tak for alle hilsener fra Hb. Vejle, Frederikssund og Slagelse.

Det varmer
 Søren Kirkeby

TAK

Jeg vil hermed sige mange tak for Telegrammer-Mail samt Telefonopkald på min 45 Års Jubilæumsdag i CUK den 02. April.

Med kno
 Kaj Jepsen
 CUK-Vejle

Hermed siger jeg tak for al opmærksomhed i anledning af mit 60 års Jubilæum.

Ejner Petersen
 Slagelse Naverforening

Jeg siger hermed tak til alle der sendte mig en hilsen i anledning af mit 30 års Jubilæum.

Hans Frederiksen
 Slagelse Naverforening

Forenings meddelelser

Frederikssund:

Til medlemmerne af CUK-Frederikssund.

Vedr. Den årlige generalforsamling 2021. Da vi ikke kender retningslinjerne af for samlingsreglerne på nuværende tidspunkt, så er det svært for bestyrelsen i CUK-Frederikssund at komme med en endelig dato, hvornår det kan lade sig gøre at samles til generalforsamlingen 2021 i CUK-Frederikssund.

Men skulle det vise sig, at der i løbet af maj eller juni måned vil blive åbnet yderligere op for antallet hvor mange der må være samlet udendørs? Så kunne det måske være en ide at flytte mødet udendørs hvis ellers vejret tillader det? Det kunne måske også komme på tale at man møder op med et Vaccine pas eller en negativ COVID-19 test, som ikke er mere end 72 timer gammel? De to datoer for et sådant møde kunne evt. være: Fredag den 28.maj 2021

Fredag den 04.juni 2021.

Men bestyrelsen i CUK-Frederikssund vil kontakte medlemmerne på mail eller pr. telefon og man vil også kunne følge med på vores hjemmeside eller på facebookside.

Med kno i bordet

CUK-Frederikssund

Formand Per Vejen.

Ryttervænget 27

3650 Ølstykke

Mobil: 27 30 97 77

Mail: 4vejen@gmail.com

Hillerød:

Hej Alle sammen. Livet går jo sin stille gang her midt i nedlukninger og forbud, men vi har jo et dejligt forår, så lad os nu ikke sygne ned i tristhed og dårligt humør, dette her kommer vi over, og det bliver sommer igen en dag, og vi ses igen, når Mette F. giver lov.

Her i Hillerød havde vi en 80 års fødselsdag den 12. april, det er Ilse Lauritsen i Køge, tillykke med dagen Ilse; vi håber at du havde en god dag. Med kno, Arne Esbensen

LA:

Kære Familie, Naver og venner i USA og DK. Ja, så står foråret og Påsken lige foran vinduet og venter paa at møde os allesammen.

Men før vi går udenfor, så skal vi nok lige tage en "Face mask" på, da Virussen stadig er farlig for dem, som ikke passer på, også her i Californien, hvor restauranter og biografer har åbnet op, dog med et begrænset antal personer tilladt indenfor.

Strandene ved Stillehavet bliver overløbet af de unge mennesker.

Vores Danske klubber kan nu også mødes med begrænset tilgang.

I den Danske Kirke her i nabo byen er 50% af siddepladser tilladt.

Ha' en god Påske og Forår, "Stay Safe" og "Skool" til jer allesammen.

Arne B 🌴❤️🌴

Næstved:

Jeg havde håbet på, at der var godt nyt at fortælle. Det er der desværre ikke, men vi har ikke mistet modet. Generalforsamlinger og hulemøder venter stadig, men det er jo ens for os alle.

Et medlem var i byen for nylig og gik i Hulen i håbet om, at der var en ledig plads. Det var ikke tilfældet, men der blev hurtigt fundet en løsning. Heldigvis var det fint vejr med solskin, så Ove og Finn tog 2 øl med, som de gik ned og nød ved den fritlagte Suså. Alle var glade, og vi havde overholdt gængse regler.

Med håbet og ønsket om at flere snart kan mødes, ønskes alle en god april måned. Den er startet barsk med kulde, sne og hagl.

Hilsen Marianne

Odense:

April. Hulemødet gik også denne gang over al forventning. Stemningen var i top, snakken gik og alle hyggede sig. Alle glædede sig til at vi snart kan holde møder uden begrænsninger, så vi kan planlægge vores årlige udflugt og gennemføre den. Der blev talt om forskellige udflugtsmål, men vi må se hvilken muligheder vi får af regeringen.

Ole Bøwig

Randers:

Tjah, så hurtigt gik det heller ikke med genåbning...

Vi kunne ikke holde hulemøde i april, og vi tror heller ikke længere på det til maj.

Til gengæld kan vi tage vores travetur Kristi Himmelfartsdag på samme måde som sidste år, da traveture jo foregår udendørs.

Vi mødes ved Randers Bro torsdag den 13. maj kl 10. Vi medbringer mad og drikke til eget forbrug. Vi traver, snakker og hygger hele vejen til Fladbro, hvor vi vinker pænt farvel til hinanden med håb om snarligt gensyn.

Hav det godt så længe 😊

Med kno, Helle

Samsø:

Først forsinket God Påske.

Tillykke med 2 gange 10 års jubilæum til Edith Jensen og Lars Gammelgaard.

Her venter vi bare på at få nye restriktioner fra statsministeren, ang forsamling.

Tillykke Søren Kirkeby med 75 års dagen. Kaj V Jepsen. med 75 års jubilæet.

Sender en god tanke til Lars Gammelgaard som renoverer vores hule så flot. Stolt af dig. Husk indkomne forslag til formanden inden den 10.

maj. Derefter kan generalforsamlingen afholdes.
Aller sidst God Pinse til alle.
Med kno i bordet fra Åse.

Slagelse:

Lørdag d. 10. april 2021 var vi samlet 7 medlemmer i haven ved hulen. Det var bare så godt at tilbringe et par timer sammen, selv om vi måtte undvære festlighederne. Vi skulle jo have fejret både Søren, Hans og Ejner denne dag, men så er der noget at glæde sig til, når "Fru Corona" slipper lidt af sit greb. Vi startede med en kop kaffe og Grethes hjemmebag kl. 11:00 og selv om det ikke var et hulemøde, blev der selvfølgelig drøftet en del om vores situation. Så kl. var ca. 12:00, før vi satte vores medbragte klemmer til livs, og kl. 13:00 var det tid at tage hjem og få en "Morfar".

OBS! Ved hulemødet d. 7. maj bliver datoen for vor udsatte generalforsamling fastlagt.

Med kno i bordet.

Erik

**De 3 gratulanter:
Søren og Hans med deres
flotte hårpragt og Ejner som
varmer hænderne på
snapsflasken.**

Silkeborg:

Silkeborg nyt april 2021

Hej alle kære navere, så er vi her igen, havde månedsmøde af 5 dejlige Navere

Og efter mødet fik vi frikadeller og kartoffelsalat. Men under mødet fik vi talt omkring vores dejlige formand Boje, som har været formand mange år, så derfor blev det besluttet, at han skal have et æresmedlemskab i klubben for hans store

arbejde i foreningen, som han har været i 22 år og deraf det halve som formand.

Formand Boje mødte op sammen med hans mentor for at modtage diplommet og det blev en rigtig God dag

Ved ikke lige hvad jeg skal skrive her efterfølgende, der var jo som skrevet ikke mange til stede. Så der var jo ingen der gerne ville komme med en note for hans formandsskab igennem årene.

Herfra en kedelig meddelelse: Vor dejlige trofaste ven Finn Lorentzen er afgået og er på vej til dem. Herfra skal der være et Stort Tak for hans dejlige tilstedeværelse, hvor han var der, og kan kun sige rigtig hyggeligt hver gang han var til stede, sjov for en fortælling og andet. Efter mødet sluttede Næstformanden med at sige tak for et dejligt møde, og derefter gav hulen en omgang og viste stor respekt for Formand Boje. Tak.

Kno Chr.

Vejle:

På trods af, at vi i Foreningerne stadig er ramt af forsamlingsforbud, har CUK-Vejle haft besøg i Hytten af en journalist samt fotograf fra Vejle Amts Folkeblad. Det var en aftale, der var foranlediget af, at de havde lavet en artikel i Avisen om, hvordan Johnny fra Lumskebugten bibeholdt kontakten med sine kunder. Johnny tog dem med hen på pladsen ved havnen, hvor nogle af kunderne mødes om formiddagen, når vejret tillader det. Her fik Neller, der er medlem i Vejle, en aftale med journalisten om, at han skulle henvende sig til Hans Emborg. Dette blev til en 4 siders artikel med foto fra mødet i Hytten. På grund af op-havsretten til fotos, der blev taget i forbindelse med artiklen, må vi desværre ikke bringe dem i Svenden. Vi håber herved, at interessen for vores forening på længere sigt, kan resulterer i, at personer der opfylder vores optagelseskriterier, retter henvendelse til foreningen. Nu hvor det tilsyneladende ser ud til, at der er en lempelse på vej mht. restriktioner, håber vi at kunne afholde møde/generalforsamling den 21 Maj. Derfor opfordres I til at være opmærksom på, hvad de næste par uger bringer. Når vi er nået hen til tidspunktet, hvor Svenden udkommer, er vi sikkert

blevet bekendt med, om forsamlingsforbudet er lempet.

Derfor: HVIS DET BLIVER TIL, AT FORSAMLINGSFORBUDET BLIVER LEMPET, KONTAKT HANS EMBORG PÅ TLF: 27849009 FOR NÆRMERE INFORMATION.

OTTO HANSEN ØNSKES TILLYKKE MED FØDSELSDAGEN DEN 04.MAJ

KAJ JEPSEN ØNSKES TILLYKKE MED FØDSELSDAGEN DEN 28.MAJ.

Hvis der er et medlem eller to, der endnu ikke har opgivet deres mailadresse til Hans, vil I så ikke sende den til ham.

Med kno

Kaj (Midlertidig referent)

Aarhus:

Den 14. maj 2021

Erik Carlsen 75 år

Erik Carlsen blev medlem i vores flok helt tilbage i 1993, Erik har i mange år været sømand, og sejlet på de syv verdenshave, både på både der sejlede får til Australien, og på både der sejlede mennesker over Kattegat, og fortæller gerne hvordan han sejlede flere steder i verden. Han har haft posten som næstformand fra april 2001 til 2007, i sommeren 2010 overtog han posten som skramleriforvalter, et job som han bestrider dé frem til 2019. Erik er gerne med på foreningernes udflugter, gåture, og som deltager på Moselturene. Og er en flittig gæst i vores hule.

Stort tillykke med dit 75. års fødselsdag, vi glæder os til at fejre dig i hulen, når det bliver mulig igen.

Med kno Chefsekretæren.

Aalborg:

Hej Svende.

Håber I har haft en god påske. Siden sidste skriv har vi ønsket følgende medlemmer tillykke: Kurt Nørgaard med 75 års fødselsdag og få dage efter med 30 års jubilæum.

Jan Sort med 75 års fødselsdag.

Der er stadig meget stille i vor hule, men vi arbejder videre i bestyrelsen.

”Vi indkalder hermed til vor generalforsamling.” Skrev vi i februar....Den blev flyttet til d. 4. marts, kl.19.00, pga. corona. DEN ER STADIG UDSAT.

Vi skriver rundt snarest muligt.

Vi er glade for, at hulen står fin og klar til næste møder... og er spændte på, hvornår det kan blive...

Halvårsprogrammet er sendt rundt. Desværre gælder den ”overstregede” version i skrivende stund.

Så snart vi ved noget fra Aalborg kommunes fritidsordning, er vi klar til at invitere til den forsinkede generalforsamling, og hulemøder ifølge planen fremad.

Vi glæder os til der kommer gang i hulen og heldigvis dukker der stadig nye emner op, som interesserede nye medlemmer. Så lad os sammen håbe på aktiviteter før sommerferien ☺Med KNO

Formand

Preben Adriansen

Udskrift fra Albrecht Hansens bog

Kan du huske i Amden.

Kan du huske i Amden, den herlige vinter,
vi lod skægget stå og så mandige ud.
Og haren du flåede – det var Knud, der sku’
fejres.
den havde vi fået fra skrædderen sendt op.
fra Barcelona vi til hytten kom
og havde bragt en flaske af den søde drue,
lidt medicin var godt at ha’ mod den slemme
snue,
den også på fødselsdagsbordet kom.
En dag op ad bjerget kom to mænd på ski,
på ryggen, de draged’, de sig fremad stred;
ja overraskelsen var stor, da de ved hytten stod
med ski til hele flokken, oh jæe! der glæde blev.

Det schneidermeister Hansen og
spenglermeister
Møller var.

de havde hørt i byen, at vi i Amden har
en masse sne at glide på, men ikke spor a ski;
derfor de samled’ sammen og bringer dem
herhid.

Det var herlige dage, vi svende havde
deroppe på bjerget; der var hvidt af sne.
alt var sneet til både gærde og hegn,
så vi ku’ bare glide, der var intet der vr i vejen.
I julen vi havde gæster mange,
fra Zürich der kom næsten et helt dusin,
der blev kogt og stegt. Der var trangt i vor stue.
men der var plads til os alle både inde og ude.

Det var prægtige naver dernede i Zürich,
den støtte vi fik var af ærligt sind,
det hjalp os svende, så vi fik et minde
at leve på i livet videre frem.

Når H.A. Hansen vor hytte forvalter
kom på inspektionsbesøg,
så ku’ det hænde, han sag: Nå drenge,
skal vi ha’ kaffe, så gir’ jeg en dram.

H.A. var vor gode kurér,
for da lommen atter var tomm’
så pludselig var der penge i kassen,
ingen vidste, hvorfra de kom.

Den tillid, I os viste, vi tit og ofte priste,
betalt blev hver en franc, I os sendte;
vi ville ej, at andre, der efter os kom,
skulle lide, fordi jer tillid glemte.

Og flokken var Knud og Albrecht
og brødrene Børge og Tage
aldrig vi glemmer de herlige dage,
og så var der Svendborg og Bjørn
og Anton der sag,

der sørgede for den gode mad.

Bedre kunne ej en søskendeflok

Enes om alt både stort og småt.

Husker I, når kartofter i Amden sku’ hentes
i Rösli hos Eberli, har os en krümmel skænkte.

Tak naver, for de gode minder. Toni

Jeg vil sige dig, de minder jeg har fra den tid i
bjerghytten sammen med disse herlige fyre, det
er noget af det bedste fra mine år på valsen.
Derom mere senere. Vore kontante midler var
efterhånden ved at være nedslidte, så jeg skrev til
hr Brunner, om det var mulighed for, at jeg kunde
komme i arbejde igen. Jeg fik hurtigt svar, at pr
1. februar havde han papirerne i orden. Men jeg
kunde godt komme med det samme. Der var
sikkert ingen, der fik ondt af det. Jeg rejste så
straks til Richterswil. Inden afrejsen lovede jeg
mine landsmænd, at jeg nok skulde sende dem
kontant bistand, så snart, jeg kom til Richterswil.
Hr Brunner var forstående overfor mit ønske om
at give mig 100 Fr på forskud, som jeg straks
sendte til mine kammerater. Igen står jeg på min
gamle plads, og stadig var det fine møbler, der
skulde fremstilles. Mit venskab med kolleger og
befolkningen blev endnu mere rodfæstet, og jeg
var nu blevet medlem af den lokale rokklub. –
Forår og første del af sommeren var nu gået, og
jeg fik pludselig lyst til at lære Italien nærmere at
kende. Så jeg bad om 5-6-ugers fri, hvad hr
Brunner gik med til. Jeg fik en dejlig tur i Italien
med al dens storslående og skønne natur. Med
mange gode oplevelser vendte jeg i august tilbage
til Richterswil. Så gik det med arbejde igen og
med at spare penge sammen. For Knud og Tage,
som jeg havde været sammen med oppe i hytten,
og som nu arbejdede i Zurich, og vi havde
besluttet os til at tage til Nordafrika. Afrejsen
blev besluttet til at skulde være i begyndelsen af
oktober. Endnu en maler vilde gerne følges med
os, Evald Olesen fra Esbjerg. Igen tog jeg afsked
med alle mine venner i Richterswil. Så startede vi
på turen til Nordafrika, som gik gennem Italien –
Frankrig, og efter en del genvordigheder nåede vi
Algier i Afrika. Jeg var heldig, allerede dagen
efter min ankomst i Algier fandt jeg arbejde hos
snedkermester Emanuel Tuma. Han var
tjekkosllovak, havde som ung arbejdet i Tyskland
og Frankrig, var gift med en fransk dame. Hr
Tuma talte godt tysk, så det var en fordel for mig,

da jeg talte meget bedre tysk end fransk. Vi var 9 svende på værkstedet, og lige så mange indfødte arabere. Hver svend havde en araber som håndlanger, og jeg var heldig at få en god medhjælper (Muhammed el Saeit). Han talte foruden arabisk perfekt fransk, så han lærte jeg meget fransk af. Til gengæld lærte han tysk af

mig. Han lavede hjemme hos sig selv arabiske småting, som han solgte til turister ved havnen. Jeg havde en god tid hos snedkermester Tuma. Vi lavede mest inventar og møbler til restauranter og hoteller, samt forefaldende reparationsarbejde, - men mere om det senere. Logi havde jeg fundet hos madame Alvado i Rue Sadi-Carnot 66. Mine andre følgesvende fik også værelser hos madame Alvado. Jeg havde en virkelig god tid i Algier, med mange rejser ind i landet. Efterhånden var der kommet flere danske svende til Algier, så af de 6 kammerater jeg havde været sammen med i hytten i Amden, var vi nu 5 samlet her. Efter at have arbejdet et godt års tid i Algier, fik jeg brev fra en ven i Richterswil, som mente at der var nok af arbejde, besluttede jeg mig til igen at rejse til Schweiz. - En anden grund til min afrejse, var også, at jeg en længere tid havde været syg, - klimafeber. Jeg tog så afsked med min gode mester Tuma, mine kolleger og araberne. Tog så med en stor rutebåd til Frankrig. Vi var uheldige at komme ud i en mægtig orkan, så jeg led søsygens kvaler i 2 døgn. Men jeg slap da nogenlunde godt i land i Sydfrankrig. Tog så med toget over GrenobleGeneve gennem Schweiz til Richterswil. Kom også i arbejde hos hr Brunner, men det viste sig hurtigt, at de dårlige depressionstider også var nået Schweiz. Der var en del arbejdsløshed i landet, så politiet vilde ikke give arbejdstilladelse til udlændinge. Hr Brunner

rejste ellers personligt til fremmedpolitiet i Zürich om min sag. Men alt var forgæves. Hr Brunner gav imidlertid ikke op, han gav mig uden politiets viden, montagearbejde ude i landet. Jeg skulde færdiggøre forskelligt arbejde, som hr Brunner havde leveret. Mest hospitals nybyggeri og eftersyn, evt. efterpolering af leveret inventar. Jeg fik et rejsekort til hele landet, De materialer jeg skulde bruge, blev sendt til mig pr tog eller bil. Efter at have arbejdet og rejst forskellige steder, blev jeg taget af politiet. Politiet tog mig med til hr Brunner, så jeg kunde afvikle mit mellemværende med ham og få samlet mine grejer sammen, 11 så tog de mig med til Zürich, hvor jeg nærmest blev sat i arrest sammen med mange andre udlændinge, som dagen efter skulde sendes ud af landet. Politiet behandlede os pænt, vi fik mad, en madras at ligge på og 2 tæpper. I aresten lærte jeg hurtigt en østrigs rør lægger på min alder at kende. Han var fra Salzburg. Han foreslog, at jeg skulde tage med ham til Salzburg. Dagen efter blev vi under politiledsagelse sendt til grænsebyen Lindau, over München - rejste vi så til min nye vens hjemby. Og her vil jeg gerne tilføje, at jeg har set og oplevet mange lande og byer, men Salzburg blev min foretrukne by. Her blev jeg så en uges tid, men der var intet arbejde for en udlænding. Så jeg tog afsked med min østrigske ven, Karl Erbschmann, rejste med tog over Furkt im Wald til Prag. Her var jeg også en uges tid, - heller intet arbejde, rejste så videre ind i Polen til Warszawa, var også her en god uges tid, men blev så taget af politiet, fordi jeg søgte arbejde. Blev igen under politiledsagelse sendt til den tyske grænse. Få dage senere stod jeg så i Dresden i Tyskland, så gjorde jeg op med mig selv: skal du tage tilbage til Algier? - der havde jeg nemlig fået arbejdstilladelse for 3 år, - eller skulde jeg lige tage et smut til Køge og hilse på mine forældre, så kunne jeg jo altid tage til Algier senere. Jeg valgte det sidste. Jeg kom ikke på valsen mere. Jeg stiftede familie med kone og 3 børn, så en bedre slutning kan jeg ikke ønske mig. Albrecht Hansen, 17. april 1976 Jeg har tit fået stillet det spørgsmål: - hvad betyder ordet "valsede"? - og jeg kan godt forstå, at en ikke-håndværker ikke rigtig forstår, hvad udtrykket valsede dækker. Men udtrykket dækker alle former for den rejsende svend at komme frem på. For de rigtig gamle svende - længe før min tid - brugte udelukkende deres egne ben til at komme

frem. Da jeg gik på valsen, brugte man foruden egne ben toget, men det kostede jo penge, så vi holdt os meget til gratis befordring. Der var flere måder såsom godstog, store lastbiler, som gik på langtur. Chaufføren vilde for det meste gerne have en med bare for selskab. Ude på landet kunde man også være heldig at komme op og køre med en bonde pr hestekøretøj. Kom vi til en rigtig køn egn, ja så brugte vi egne ben. I de større byer overnattede vi for det meste i Gewerbschaffshaus (Svendehjem) Her kunde vi for små penge også få noget at spise. Var vejret nogenlunde godt, sov vi i en skovkant, en vejgrøft – og herligt var det også at overnatte hos ”fru Høstak”. Kom vi til en havneby, for mit vedkommende var det Middelhavs havnebyer, og der lå et dansk skib i havnen, var vi altid sikker på et godt måltid mad, og i enkelte tilfælde også en overnatning. En af mine første bjergture var sammen med min landsmand Lars Andersen fra Espe på Fyn. Vi arbejdede begge i den lille by Wald o Oberlandet. Vi havde 2-3 dage til vores rådighed, så vi havde besluttet, at vi vilde bestige et tilsyneladende nærliggende bjerg med sne på toppen. Men det viste sig hurtigt, at bjerget slet ikke var så nærliggende, som vi troede. Vi havde været for kort tid i Schweiz, havde endnu ikke lært at bedømme afstande, så det blev en meget længere travetur, end vi havde forestillet os. Men endelig hen under aften nåede vi vort mål, nemlig at stå i sneen. Vi var heldige i nærheden at finde en sæterhytte, som endnu ikke var taget i brug. Vi var godt trætte, - fik dog hurtigt vore kogegejer og proviant frem, og Lars - som var en god kok – fik snart fremtryllet et rigtig godt måltid mad. Oppe på loftet var der mange gode køjepladser med hø som underlag, men det viste sig hurtigt, at sovepladserne var godt optaget af museflokke, så du forstår, at det ikke blev til meget med at sove. Men vi fik da hvilet os, stod tidligt op og nød den herlige bjergluft og udsigten. Efter et godt morgenmåltid begyndte vi nedstigningen, som vi tog i en anden retning end opstigningen. Godt trætte nåede vi timer senere en lille landsby i dalen. Vi havde begge lidt penge på lommen, så vi gik ind på en lille kro, bestilte os et rigtig godt måltid mad. Lidt senere kom 2 mænd, tilsyneladende far og søn, de talte den lokale dialekt. De satte sig ved samme bord som os og bestilte også mad. Deres bestilling blev ret hurtigt serveret. Min gode ven Lars snerrede:” Det er

godt gjort, at den fede mand og hans søn skal have serveret før os”. Manden kiggede lidt på os, så sagde han på pæredansk:” I må da godt få vores mad”. Det viste sig, at manden var dansker. Han var lige som os. Som ung malersvend var han kommet til Schweiz, var blevet hængende i landet, blevet gift med en schweizer og var nu malermester i byen Watwil. Han og hans søn havde også været på en lille bjergtur. Lars var lidt trykket over hans udtalelse om den fede mand, men fik hurtigt syndsforladelse, og malermester Peter Sørensen var glad ved at kunne tale dansk, - det havde han aldrig lejlighed til her ude på landet. – Vi blev så gode venner, at han absolut vilde betale vores mad. Hvad vi selvfølgelig ikke vilde nægte ham. Dette en lille oplevelse fra min første rigtige bjergtur. Bjergtur til Santis. To af mine arbejdskammerater, som var ivrige alpenister, inviterede mig med på en alpetur, og – som de sagde: ” når du skal med, tager vi på en ikke så vanskelig bjergtur ” – så de valgte bjerget Santis, som ligger i det østlige Schweiz. Jeg var meget glad for, at de vilde tage mig med på en tur i bjergene. Vi tog med toget til landsbyen Nesslerau, derfra med rutebil til Schwag-Alp, som ligger ved foden af Santis, som er 2505 m højt. Mine venner var godt kendt, de vilde proviantere i en lille forretning, som lå ved siden af kroen. Kromanden var ejer af både kro og forretning. Først skulde vi lige ind i kroen og have et glas øl. – Da vi trådte ind i Krostuen, kunde vi med det samme se, at der var optræk til et eller andet. En gæst bebrejdede meget kraftigt over for værten, at han sagtens kunne bestige Santis, selv om han havde en Barnevogn på slæb. Værten var meget ivrig for at indgå et vædemål med manden, og det resulterede i, at han lovede gæsten, at provianten skulde han få godt gjort, hvis han kunde gennemføre turen med Barnevognen, samt vilde han give en bedre middag. Men Værten vilde have kontrollanter med. Og da vi skulde bestige Santis, blev vi af Værten anset som kontrollører. Efter at vi havde drukket øllet, fået provianteret, havde Værten fået fremskaffet en meget gammel Barnevogn. Han tilføjede til alpenisterne:” – selv om du taber den i en slugt, bliver jeg ikke vred på dig”. Kroværten gav mig et fotografiapparat med. Jeg skulde fotografere turen i dens forskellige faser. Så begyndte opstigningen. Vores nye følgesvend, Manfred Suter fra Engadin i Sydschweitz, havde på ingen måde pralet. Vi

skred hurtigt opad, - det var slet ikke at mærke på Manfred, at han havde en Barnevogn at slæbe på. Jeg begyndte at tage billeder af opstigningen. Mine venner viste, at halvvejs oppe lå en Sæterhytte, Her overnattede vi efter at have indtaget et godt måltid mad. Allerede næste morgen kl 5 fortsatte vi opstigningen. Kl ca. 9 om formiddagen stod vi på toppen af Santis, og Manfred var absolut ikke mere træt end os andre. På toppen af Santis ligger en Vejrmeldestation med en fastboende meldemand. Vi fik hans underskrift på, at vi havde været på toppen af Santis med en Barnevogn. Nedturen gik også godt, og da vi kom ned, fik vi en mægtig velkomst. I kikkert havde Værten og andre beboere fulgt vores nedstigning. Der blev rigtig festet på Kroen, og den gode mad stor parat til os. Beretningen om bestigningen af Santis med Barnevogn blev publiceret i mange schweiziske og tyske blade og aviser. Værten var meget tilfreds med at manges øjne blev rettet mod hans Kro og Forretning i SchwagAlp. To år senere var jeg igen i Schwag-Alp og Santis. Værten kendte mig med det samme, og som han sagde: ”. Min gamle Kontrollør har fri fortæring hos mig.” I Schweiz holdes der mange Folkefester. De fester jeg her vil omtale, er fra Richterswil, hvor jeg arbejdede i flere år og havde derfor havde rig lejlighed til at deltage i festlighederne. I februar havde vi ligesom i Danmark Fastelavn, men i Richterswil var det et stort Karneval, som varede en hel uge med festlig leben overalt. Kun Damerne var maskerede, og det var en uskreven lov, at i Karnevalsugen, kunde Damerne frit vælge, hvem de vilde have som Karnevals-kavalier. Så du forstår sikkert, at der var fest i Byen. Midt på sommeren havde vi Blomster- og Dragtfest med store fine optog med fint blomstersmykkede Biler og Hestekøretøjer. Ind mellem køretøjerne kom så Dame- og Børneoptøget klædt i gamle Dragter, og overalt smykket med farverige Blomster. Hen på sommeren ca. juli måned, havde vi den store Seenachtfest. Fest på Søen Aften og Nat. Richterswil ligger ved den sydlige ende af Zürichsøen. Alt, hvad der kunde sejle var på Søen, og på land var alle Skibe og Både dekorativt med kulørte lamper, og på land blev der festet med musik, dans og vin. Den 1. August er den schweiziske Nationaldag (Bundesfier). Republikken Schweiz blev på Bjerget Rutli stiftet

den 1. August 1291 i kantonerne Uri-Schwys og Unterwald. Man samles om aftenen på en stor åben plads, der bliver holdt taler og sunget nationalsange. Derefter blev der festet på restauranter og i hjemmene, og ca. kl 22 var der stort festfyrværkeri ved Søen. Den anden søndag i August var der chilbi i Richterswil. Det er en fest, som stammer fra meget gammel tid. Chilti betyder nærmest Kirkeindvielsesfest. Men med tiden er det blevet til en stor folkefest, kan sammenlignes med et gammeldags dansk Marked med Boder og mange forskellige forlystelser. Først i oktober havde vi så Suser-Sondi (søde søndag). Det er, når vinhøsten er bragt i hus, og vinen havde gæret lidt. Så smager vinen lidt sødlig, derfra navnet. På mange Restauranter blev der på bestemte tidspunkter skænket gratis sød vin. Det var jo sådan, at var gæsten først kommet indendørs, så var der stor chance for, at han blev hængende. Der var mange, der fik sig en ordentlig rus på den søde søndag. I November havde vi en stor fest Rabenchilti. Frit oversat bliver det roe-kirkefest. Det er en gammel skik, og som kun fejres i Richterswil. Man fortalte mig, at for over hundrede år siden, en bestemt kirkefest, som holdes om aftenen. Så kom Bjergbønderne ned til Richterswil, og for at finde vej på de smalle Bjergstier, tog de en stor Roe, som de udhulede, skar forskellige ansigter i roen, satte et tællelys i bunden, og Roen blev sat på en stang. Så havde de en god lygte. Så fulgtes de i flok til Kirken i Richterswil. Så når vi til Julen, som schweizerne går let hen over. Ikke ret mange havde Juletræ, - det var nærmest Juledag, man havde lidt festligheder i hjemmene. Derimod Nytårsaften (Silvester) blev fejret med knald og halløj. Dette er i korte træk de festligheder, som jeg i Richterswil havde megen glæde af at deltage i **Mellem Fremmedlegionærer 1932**. Der findes stadig mennesker, hvis fantasi fuldstændig tilhyller den sunde fornuft, og hvis hang til eventyr får dem til at underskrive en femårskontrakt til den franske Fremmedlegion i Nordafrika. Hvervesen til legionen sker så at sige altid igennem legionsagenter. Disse agenter er alle folk, som er udrustet med overnaturlige gode taleevner, - derimod er for dem samvittighed et ukendt begreb. En legionær sælger for fem år sine lemmer og sit liv til legionen, - gennemgår umenneskelige kvaler og savn i krigen med de

indfødte oprørsbander. De enkelte, som efter udløbet kontrakttid, vender tilbage til civilisationen, vil aldrig finde sig rigtig til rette mere. Mange tager døden i de første år, og et eller andet sted i sandet får de deres grav. Jeg så første gang fremmedlegionen i Algier. I denne by findes ellers ingen legionærkaserner, så det var kun på gennemmarch, at legionen kom dertil. Det var søndag eftermiddag i februar måned, jeg slenterede igennem de endeløse markedshaller og beundrede varer og frugter, som karavaner bragte ind til byen. Den ualmindelige varme fik de indfødte og europærer til at flygte ind i Cafeer og Barers skygge, og der var jeg glad ved at finde en plads i en Araberrestauration, thi jeg var næsten helt svimmel af varmen. Dog havde man den trøst, at solen inden længe vilde være forsvundet, og den kølige nat indtrådte. Ude på fortovet sad en slangetæmmer med hele sit menageri på et fedtet tæppe. Jeg var ved at ville gå, da der på en gang blev liv i forretningen – soldater strømmede ind. Jeg så med det samme, at det ikke var almindelige franske soldater, som der jo i Algier findes så mange af. Ikke alene var uniformerne anderledens, men deres udseende og opførsel mindede slet ikke om, at de var af fransk oprindelse. Der var et trist og næsten ligeglad udtryk at læse i deres ansigter. Jeg blev hurtigt klar over, at det var soldater, der stod under fremmedlegionens Fane. Flere legionærer tog plads ved mit bord, bestilte to liter vin af billigste slags, et øjeblik efter bestilte de endnu to liter. Jeg fik uvilkårligt indtryk af, at de for en kort tid vilde prøve at glemme, hvor de var, - at de overhovedet var legionærer – kun glemme. De talte tysk, der findes nemlig mange tysktalende i legionen. Jeg kom i samtale med dem, og da klokken var 10, betrådte jeg sammen med dem fremmedlegionærlejeren, hvor de skulde stille til appel. Efter at dette var sket, viste mine fire nye venner mig rundt i lejren og i sovesalen, hvor to rækker senge snorlige var opstillet. Efter at de havde vist mig hele lejren, som lå i Bar-El-Quea, en forstad til Algier, begav vi os tilbage i Byen. Der blev ikke talt meget på vejen, der hvilede et tryk over dem alle fire. Til sidst spørger jeg min sidemand, Richard, en ung mand på – efter mit skøn – 24 år gammel – ”hvorfors meldte du dig til fremmedlegionen?”. Han svarede ikke straks, men jeg lagde mærke til hans vekslende ansigtsudtryk, det var, som gik en let tåge over

hans ellers stærkt solbrændte ansigt. Munden blev trukket sammen, øjnene blev større – næsten stirrende – da han endelig fremstødte ordene:” ja hvorfor”, kom det som fra en mand, der talte i søvne. Jeg spurgte ikke mere, men lidt efter fortsatte han:” – ”nu til sommer har jeg været i legionen i tre år. Jeg er født i Kølñ, min fader og broder faldt i Verdenskrigen i efteråret 1916. Jeg var tidligere sømand, sejlede i lang tid med en fragtdamper på ruten Kølñ-Mainz. Senere sejlede jeg med en hollandsk fragtdamper på Sydamerika. Men så for fire år siden blev jeg syg, det var på en rejse til Egypten. Jeg blev landsat i Tunis og kom på Hospital, hvor jeg lå næsten seks måneder. Det kostede mig mine penge. Da jeg blev rask, var det mig umuligt at finde et job”, - og – han holdt et øjeblik inde – ”og så, ja så kom jeg i fremmedlegionen”. Så tav han, og vi gik længe side om side uden at mæle et ord. Jeg kunde ikke få mig selv til at spørge, - det var, som skulde jeg kradse i et åbent sår. Jeg tog, for at bryde den trykkende stemning, mine cigaretter frem, og bød ham én, som han med et glad smil modtog og tændte, tog et par kraftige drag og lod røgen langsomt gå ud gennem næseborene, derefter sagde han:”- ja, det havde jeg ikke drømt om, da jeg som dreng lå og pjaskede rundt i Rhinen, men skæbnen er lunefuld. Min broder gik det heller ikke for godt. Jeg husker endnu da han første gang kom hjem i uniform. En høj, flot soldat, og jeg var stolt af min store broder. Så kom krigen 1914, og han måtte også med. Indtil han i efteråret 1916 blev indhentet af skæbnen i form af en fransk granat”. Vi blev pludselig afbrudt af en lille arabisk skopudserdreng kom farende og lagde hele sin skopudserforretning, - som bestod af en lille kasse med rem i, så den kan tages på ryggen – foran mine fødder og meget ivrigt tilbød at pudse mine sko. Jeg ænsede ham knapt, jeg var ikke i stemning til at stå stille, selvom mine sko i allerhøjeste grad trængte til at blive pudset. Hvis jeg havde været alene, havde araberdrengen tjent sine 10 sous. Men tankerne var et helt andet sted end ved skopudsning

Albrecht Hansens bog fortsættes senere, når der er plads.

www.naverne-CUK.dk

HOVEDBESTYRELSEN:

Emner til behandling i HB, skal være formanden i hænde senest den 25. i måneden.

Formand:

Kaj Jepsen, Münstervej 36, Strib, DK 5500 Middelfart
Tlf. 75869335 - 30705576 - E-mail: *liskaj-d-j@mail.dk*

Næstformand:

Per Jensen
Græsted Hovedgade 36
3230 Græsted
Tlf: 60823982
Mail: *lindaogper@goingnowhere.dk*

Hovedkasserer:

Jan Erik Johansen, Kirkevej 9, 4520 Svinninge
Tlf.: 5943 1422 - 7178 0759
E-mail: *cuk-hovedkasserer@outlook.com*
(Ny e-mail oplyses senere)
Bank: Arbejdernes Landsbank i Danmark
Konto 53470388708
Arbejdernes Landsbank fra udlandet:
Konto DK 4353470000388708 ~ Swift: ALBADKKK

Hjælpekasserer:

Frode Zachariassen, Præstemarken 10A, 8653 Them
Tlf.: 2064 6412 - E-mail: *hovedkasserer@gmail.com*

Sekretær:

Ove Graae, Strandvej 87, 4736 Karrebæksminde
Tlf.: 2086 3931 - E-mail: *ovegraae@gmail.com*

Redaktør:

Hans Emborg, Højtoft 8, Grejsdalen, 7100 Vejle
Tlf.: 27849009 + 40929705
E-mail: *h.emborg8@gmail.com*

Deadline: Den 10. i måneden.

Bladforsendelse til udland. Ved manglende levering af "Den farende Svend" kontakt: Hans Emborg

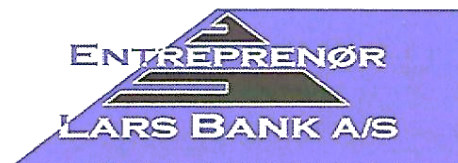
Udstillingsvognen: Står i Roskilde. Henvendelse til Carl-Otto Enevoldsen - vedr. adr. m.m. se ovenfor.

Arkiv: Henvendelse til Elo Bjerking
Tlf.: 5573 5615 - E-mail: *amelo@webspeed.dk*

GDPR: Se information om persondatapolitik i CUK Naverne på hjemmesiden.

- Jeg har mine principper.
Jeg går ikke i seng med dig,
før jeg er blevet gift!

Så slå på tråden til den tid!

Vi udfører:

- * Kloakreparationer
- * Tv-inspektion
- * Strømforing
- * Støbearbejde
- * Brolægning
- * Røgtest
- * Spuling
- * Speciale i forsikringsskader

Maribovej 18, 7100 Vejle
Tlf. 76 74 90 80
entreprenoer.larsbank@mail.tele.dk

Lucia Blomster

Gaveartikler

Borgergade 6 - Brejning - 7080 Børkop

Hanne Gade Nygaard

Tlf. 76 63 71 71 *www.lucia-blomster.dk*

**City Cafe'en
v/ Kristian Wittenkamp
Fonnesbechsgade 4
7400 Herning.**

***Velkommen til ferie på Navertorpet,
Ingarö, hos Naverne Stockholm***

Bokning 00468 5702 8604

Torpvägen 4
S-13464 Ingarö, Sverige

Lumskebugten
Rafling
Dart
Billard

Havnegade 33-Vejle tlf 27508707

Levende musik fredag / Lørdag

AFSENDER:
Formand for CUK
Münstervej 36, Strib
5500 Middelfart

Evt.: "Returneres ved varig adresseændring"

AUTOFORUM

BREDHØJVEJ 2-4 8600 SILKEBORG
TLF. 86 82 82 00 FAX 86 82 82 25
Mail: klaus@autoforum-silkeborg.dk
www.autoforum-silkeborg.dk

Bodega Hjørnet
Lynghygade 19b, Silkeborg
Tlf: 86820077

HYGUM HJEMSTAVNSGÅRD tlf.: 78845566
Ribevej 74, Sdr. Hygum, 6630 Rødding
Hjemmeside: www.hygumhjemstavnsgaard.dk

TRIN NED

NØRREGADE 45
ODENSE C.

TLF. 66 12 30 75 CVR NR. 17875183

Tøj til arbejde & fritid

FBH Navertøj finder du i 3 Trin Ned

Om du skal bruge bukser, jakke, skjorte
eller smykker, så er vi leveringsdygtige
på det hele.

Send os en mail pakim@3tn.dk eller ring 66 12 30 75.

Du kan også besøge vores webshop på 3trinnedshop.dk

- Vi leverer til hele landet!

RÆVEN
øens værtshus

**Spillehal
& Billiard**

Kirketofte 1 Tranebjerg Tlf 8659 0027